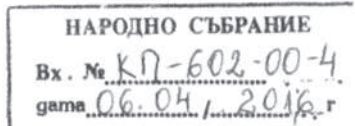

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 01.01-52
06.04.2016 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

На Ваш № КП-653-03-23/22.03.2016 г.

Относно: законопроект за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, № 554-01-176, внесен от Найден Зеленогорски и група народни представители на 20.10.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с Ваше писмо с искане за становище относно проект на Закон за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Администрацията на Министерския съвет изразява следното становище:

1. По отношение на §§ 1, 10 и 14 от проекта:

Със Закона за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс (АПК - обн., ДВ, бр. 27 от 25.03.2014 г.) се извърши реформа в административното обслужване, като се въведе общата нормативна рамка за извършването на комплексно административно обслужване (КАО), както следва:

- с новата разпоредба на чл. 13а се създаде задължението за административните органи да прилагат КАО при предоставянето на административни услуги;
- с чл. 29 се уточниха формите и начини на заявяване на административните услуги (писмено и устно чрез отразяване в протокол);
- в чл. 36, ал. 4 се въведе забрана да се изискват от гражданите и бизнеса документи или данни, които са налични при извършващия услугата орган или при друг орган;

- в чл. 57 ал. 4 и 9 се уточниха сроковете за предоставяне на налична информация на хартиен носител и незабавното служебно уведомяване между административните органи, определиха се и начините за получаване на индивидуалния административен акт;
- в чл. 61, ал. 4 се посочват начини на получаване на индивидуалния административен акт;
- с §1 от Допълнителните разпоредби се даде определение на КАО.

Във връзка с посочените промени, насочени към въвеждането на КАО, с Постановление № 83 на Министерския съвет от 2015 г. се измени и допълни Наредбата за административното обслужване (обн., ДВ, бр. 27 от 2015 г.), в която се уреди взаимодействието между административните органи при производството по КАО. Едновременно с това от 2014 г. до момента реформата е насочена към опростяване и рационализиране на административните процедури, осигуряване на оперативна съвместимост между съществуващите информационни системи и служебен обмен на информация и данни, улесняване на гражданите и бързина на административното производство.

Налице са мерки и инициативи не само на правителството за въвеждане на КАО, което е приоритет от Програмата на правителството за стабилно развитие на България и което фигурира и в Стратегията за развитие на държавната администрация (2014 - 2020 г.), но и целенасочени действия от страна на администрацията за цялостна промяна на начина, по който се предоставят административните услуги по утвърдената вече нормативна уредба.

В мотивите към законопроекта на групата народни представители не са посочени причините за предлаганите изменения в чл. 13а, 29 и 57 от АПК, с които се стеснява обхватът на КАО като понятие, като то се свежда само до издаването на индивидуални административни актове. Не са ясни мотивите за изключването от КАО на предоставянето на административни услуги. Административните услуги включват и вътрешните услуги, които са основа за служебния обмен и електронното управление.

Поради изложеното считаме, че предлаганите с §§ 1, 10 и 14 изменения в чл. 13а, 29 и 57 от АПК не следва да бъдат подкрепени.

2. По отношение на § 105 от проекта:

С § 105 от проекта на ЗИД на АПК се предлагат изменения в Закона за държавния служител, според по отношение на актовете за назначаване и за освобождаване на държавните служители следва да отпадне характерът им на индивидуални административни актове, като законът занапред ще ги третира (според мотивите) като вътрешноведомствени актове. С проекта се предлага и промяна на подсъдността на споровете за законосъобразност на тези актове, като те следва да се разглеждат от районните съдилища по постоянен адрес на жалбоподателя.

Предлаганите изменения биха имали мащабен и дълбок ефект върху правната уредба на държавната служба и върху съдържанието на служебните правоотношения. Към момента е трудно се оценят в цялост всички последици от така предлаганата реформа. Налице са редица неясноти, които са посочени по-долу без претенция за изчерпателност.

На първо място, спорно е твърдението в мотивите към законопроекта, че актовете за назначаване и за освобождаване не са индивидуални административни актове. В практиката на Конституционния съд и на Върховния административен съд е трайно установено, че чл. 120 от Конституцията се прилага пряко от съдебните органи, когато с административен акт се засягат права и интереси на граждани, независимо дали в закон е дадена друга правна квалификация на определени актове на държавни органи.

Не е ясно защо с проекта се предвижда съдебен контрол върху заповедите за назначаване и за освобождаване, който включва като втора инстанция административните съдилища. Според чл. 2, ал. 2, т. 3, АПК, съответно контролът от административните съдилища не се отнасят до актове с вътрешноведомствен характер, какъвто според вносителите имат въпросните заповеди.

Освен това, въвеждането на контрол от районните съдилища, а като втора инстанция – от административните, е несъвместимо с принципа на административното правосъдие и проведената през 2007 г. реформа в Закона за съдебната власт.

В проекта се предлага преуреждане на правния характер на единствено на актовете за назначаване и за освобождаване. Не са уредени заповедите за изменение на служебното правоотношение.

В законопроекта липсва и уредба на заварените служебни правоотношения и на последиците от предлаганата реформа по отношение на огромен брой служители.

В заключение, имайки предвид и факта, че в момента в Народното събрание са внесени за разглеждане няколко законопроекта за изменение и допълнение на Закона за държавния служител, вкл. два на Министерския съвет, предлагаме като по-удачен подход фундаментални реформи в държавната служба да бъдат предмет на самостоятелни проекти, а не част от заключителните разпоредби на проекти за изменение и допълнение на други закони (в случая – на АПК). Това би позволило задълбочен анализ на възможните последици, отчитайки систематично и предложенията, съдържащи се в другите законопроекта, които предстои да бъдат разгледани от Народното събрание.

**И.Д. ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

(ВЕСЕЛИН ДАКОВ)